

שלושה אנשים כתבו את ההיסטוריה של לח"י - ושלושתם

נמנעו מלספר על פרשת הריגתו של יהודה

אריה לוי - האיש שנהרג בנסיבות מיסתוריות

הוצאה להורג

בפרידס

ההורג יהודה אריה (ליאון) לוי הוצא להורג על ידי שלושה מחבריו בלח"י כשהיה בן 31

המישפחה. אך הוא סירב. הוא הצטרף לפלוגת בית"ר ששכנה בראש פינה. חבר ששירת עימו שם באותה תקופה, זוכר שלוי היה בחור מעשי מאוד, וידע לנצל את זמנו. הוא הירבה לקרוא ספרים ומחקרים על החימת גרילה ומלחמה סדירה, על כלי נשק וחומרי נפץ. לימודים אלה הוכחו כרבייתועלת מאוחר יותר. לוי לא החזיק בחומר זה במקום שהותו בראש פינה, אלא בבית הוריו בתל-אביב. אחרי שנתפס איש בית"ר שלמה בן-יוסף, שהתגקש באוטובוס ערבי, מיהר לוי לתל-אביב, כדי להשמיד את החומר שבבית הוריו. הוא היה זהיר מאוד, ולא רצה לסכן את מישפחתו. חברו מתקופת ראש פינה זוכר שלוי לא היה שלם עם מעשהו של בן-יוסף, וזו היתה אחת הסיבות לכך שהחליט לעזוב את פלוגת בית"ר. בשנים שבהן היה בפלוגת בית"ר, למד לוי כלכלה בהתכתבות. באוניברסיטה (המשך בעמוד 54)

חשוון תרע"ז, נרצה ביום ד' שבת תש"ח בידי זדים, על הגנת המולדת לטובת עמו. חברי לח"י, אשר דנו את לוי למות והוציאו את גוריהדין אל הפועל, הם הרנקראים כאן זדים. מישפחתו של יהודה אריה לוי ממאנת לסלוח ומסרבת להתנחם.

מוצאה של המישפחה בעיר היוונית יאנינה. יהודי יאנינה מאמינים שמוצאם מגולים שהגיעו ליוון עוד לפני חורבן בית שני. ליאון נולד ב-1916. המישפחה עתירת-הנכסים עקרה ב-1920 לאיטליה, והשתכנה בעיר התעשייתית מילנו. ליאון - מאוחר יותר שינה את שמו ליהודה אריה - הצטרף בשנת 1934 לאיגוד ציר-ניריוויזיוניסטי שהוקם במילנו. כאשר סיים את לימודיו וקיבל תואר של מנהל-חשבונות, עלה לארץ, עם מישפחתו. בני מישפחתו צפו לו עתיד גדול. יהודה אריה לוי היה נער ברוך-כישרונות. הוא היה יכול לתפוס מקום שלי כבוד בעיסוקי

המיבצעים של האיגוד. הפרשה אינה מוזכרת בסיפריהם. הפרשה אינה מוזכרת גם בסיפריה האוטוביוגרפית של גאולה כהן על תקופה זו. לפני כמה שנים פירסם העיתונאי הישראלי לשעבר, ברוך נאדל, סיפורן בשם פרשת הלווחס יונתן, שם התייחס לפרשה. אך נאדל לא ניסה להיצמד לעובדות, ור לגבי כל מי שלא היה חבר לח"י, נראה סיפורו כתשבץ חסר-פיתרון. כל השמות בספרו של נאדל בדויים ואנשי לח"י טועינים שמטרתו היתה לחסל חשבונות, ולא לחשוף את האמת.

"נרצח ב"ידי זדים"

צורך הכנת כתבה זו היה צורך לדבר עם יותר מתריסר אנשים, אף אחד מחברי לח"י, שהיו מוכנים למסור עדות, לא הסכים להזדהות. לכולם יש עדיין חברים מימי המתרת. הם נפגשים, כמעט כולם, לפחות פעם בשנה, בטקס האזכרה שנערך למפקד לח"י הראשון, אברהם (יאיר) שטרן. קיברו של יהודה אריה לוי נמצא לא הרחק מקיברו של "יאיר". המצבה שעל הקבר בוטה וזועקת: ללא כל פשרות, נכתב עליה כי "בונה תקומת המדינה, יהודה אריה בן-מששה לוי, נולד ביום ה'

בונה תקומת המדינה יהודה אריה לוי בן משח
נולד ביום החשון תרע"ז נרצח ביום ד' שבת תש"ח בידי זדים על הגנת המולדת לטובת עמו
תבוא נשמתו בצרור החיים עם גבורי המולדת

הקבר

מישפחתו של לוי ממאנת לסלוח. במצבה שעל קיברו נאמר שנרצח בידי זדים, על הגנת המולדת.

ב צריף שבתוך הפרדס, ליד המושב מסביב לשולחן, הם אכלו ארוחת-צהריים, שוחחו והתלוצצו. לכולם היה ברור שפרשה עומדת להסתיים בכי טוב. פיתאום נפתחה דלתו של הצריף, הגיע מפקד הי קבוצה, מתליאביב. הוא הורה לאחד הי סועדים, גבר רוה ומשופם בן 31, לקום. הוא הורה לשני גברים נוספים, המושים, להתלוות אליו.

הארבעה פסעו בין העצים, מתרחקים מהצריף, אל תוך הפרדס. המפקד הורה לפתע לעצור. הוא ניגש אל הגבר המשושם, הסיר מעל אפו את משקפיה-הראייה שלה, עגולי המיסגרת, והשליך אותם אל אדמת הפרדס. הוא שאל את האיש הי משופם אם רצונו שעיניו יכוסו. הנדון השיב בשלילה. המפקד התרחק. הוא נתן פקודת אש, ומטווח קרוב גורה הגבר המשושם, כשקליעים רבים מנקבים את גופו. ככל הנראה הוא מת במקום.

האיש שנורה לפני 34 שנים, ב-15 כי ינואר 1934, היה יהודה אריה לוי. הוא עצמו והאנשים שירו בו, היו חברי מחתרת לח"י, יהודה אריה לוי לא היה מרגל, ולא היה בוגד. מדוע נורה למוות? על כך אין עד היום תשובה מוסכמת. הסיפור במלואו לא התפרסם מעולם. שלר שה אנשים כתבו את ההיסטוריה של הי לח"י: נתן (פרידמן) ילין-מור וישראל אלדר-שייב, שהיו באותה תקופה שניים משלושת חברי הטריאומירט שהנהיג את הלח"י, זיעקב ("מול") בנאי, שהיה קצין

יצאו עימו אל הפרדס. משקפיו הושלכו לאדמה, והוא נורה מטווח קצר. גוויתו נמצאה אחרי זמן רב, נקובת כדורים. מחברי ההיסטוריה של לח"י לא סיפרו על הוצאתו להורג. שיחזור הוצאתו להורג של לוי, הוא ישב בין חבריו בצריף, כאשר הגיעה הפקודה מתליאביב. שלושה אנשים